

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iulie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, declarat de inculpatul

Ursu Vadim Simion, născut la 04 martie 1984, originar din mun.Chișinău, domiciliat în com.Stăuceni, str.Studentilor 2, ap.50, mun.Chișinău

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 30.03.2015 – 30.11.2015;
2. Instanța de apel: 17.12.2015 – 11.02.2016,
3. Instanța de recurs: 02.06.2016 – 06.07.2016

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 30 noiembrie 2015, Ursu Vadim a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că prin rechizitoriu inculpatul Ursu Vadim a fost învinuit de faptul că, la 23 ianuarie 2015, ora 08.00, aflîndu-se ilegal cu automobilul de model „Mercedes –Benz”, cu n/î CVU 900, într-un loc public, și anume pe teritoriul școlii primare-grădiniță „Ilie Fulga”, str.Trandafirilor 2A, com.Stăuceni, mun.Chișinău, fără motive întemeiate, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, prin obraznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, l-a agresat pe Lașco Nicolae, adresîndu-se cu cuvinte necenzurate și împingîndu-l, concomitent l-a amenințat cu un pistol pe care îl avea asupra sa, îndreptîndu-l în regiunea gîtului, totodată, sistînd temporar activitatea normală a instituției.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care V.Ursu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani, invocînd că prima instanță a dat apreciere eronată probelor administrate și circumstanțelor cauzei; - hotărîrea se bazează, în special, pe declarațiile inculpatului și cele ale părții vătămate date în cadrul cercetării judecătorești, care contravin celor date la faza urmăririi penale, unde acesta a declarat că a fost aminințat cu un pistol;- instanța a examinat unilateral cauza și nu a dat

apreciere în ansamblu tuturor probelor administrate în cauză și prezentate instanței în confirmarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Ursu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de apel a constatat că Ursu Vadim, la 23 ianuarie 2015, ora 08.00, aflându-se ilegal cu automobilul de model „Mercedes-Benz”, cu n/î CVU 900, într-un loc public, și anume pe teritoriul școlii primare-grădiniță „Ilie Fulga”, str.Trandafirilor 2A, com.Stăuceni, mun.Chișinău, fără motive întemeiate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, prin obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, l-a agresat pe Lașco Nicolae, adresându-se cu cuvinte necenzurate și împingându-l, concomitent l-a amenințat cu un pistol, pe care îl avea asupra sa, îndreptându-l în regiunea gâtului.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că prima instanță, contrar prevederilor art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, eronat a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului, concluzionând că în acțiunile acestuia nu s-a constatat existența faptei infracțiunii de huliganism, motiv pentru care l-a achitat.

Astfel, instanța de apel, examinând cauza penală supusă judecății, prin prisma prevederilor art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetînd și verificîndu minuțios, sub toate aspectele, probele administrate, și anume:

- plîngerea înaintată de N.Lașco la 23.01.2015, în care acesta a indicat că între el și inculpat s-a iscat un conflict din motiv că acesta a intrat pe teritoriul școlii-grădiniță cu automobilul, în urma căruia dînsul a fost numit cu cuvinte necenzurate, brusc și împins, iar cînd a opus rezistență, inculpatul a scos un pistol și i l-a pus în regiunea gâtului, el realizînd existența unui pericol real pentru viață și integritatea sa;

- declarațiile martorului N.Lașco, date în cadrul urmăririi penale, unde acesta cert a indicat că inculpatul a scos din mașină un pistol și i l-a pus în regiunea gâtului;

- declarațiile martorului D.Eremia, care a relatat că fiind la serviciu a văzut cum părintele unui copil a intrat pe teritoriul școlii-grădiniță cu automobilul, iar cînd N.Lașco i-a făcut observație că pe teritoriu nu se permite intrarea cu automobilul, între aceștia s-a iscat un conflict, au început să se întindă, după care șoferul a scos din automobil un pistol și l-a arătat, iar un alt părinte i-a despărțit;

- declarațiile inculpatului V.Ursu, care nu a negat că între el și N.Lașco a avut loc un conflict în legătură cu faptul că a intrat pe teritoriul școlii-grădiniță cu automobilul;

- actele cauzei: procesele-verbale de examinare a pistolului de model „Garant c27” încărcător cu 7 cartușe, 2 cutii de cartușe și permisul de port-aemă nr.1960, de cercetare la fața locului și tabelul foto din 23.01.2015, le-a dat acestora o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și a conchis că acestea confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, acțiunile lui fiind corect încadrate în prevederile art.287 alin.(3) Cod penal, constatînd că în acțiunile acestuia sînt prezente atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a infracțiunii de huliganism agravant.

Totodată, instanța de apel a considerat oportun de a exclude din învinuirea adusă inculpatului, semnul calificativ „acțiuni care se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită prin sistarea temporară a activității normale a instituției - școlii”, deoarece partea

acuzării nu a prezentat nici o probă în acest sens.

De asemenea, instanța de apel a precizat că în cazul infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal, nu este prevăzută posibilitatea încetării procesului penal în baza retragerii plîngerii de către partea vătămată.

Astfel, ținînd cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75-79, 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, de condițiile de viață ale acestuia, că este căsătorit și are un copil minor la întreținere, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, instanța de apel a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar prin aplicarea pedepsei închisorii, care este una echitabilă pentru fapta săvîrșită.

Consecvent, ținînd cont de faptul că V.Ursu a săvîrșit o infracțiune pentru prima dată, că anterior nu a fost condamnat și că, în speță, interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei stabilite nu sînt, în temeiul art.90 Cod penal, instanța de apel a considerat oportună suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe termen de probă.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a emis în privința sa o decizie neîntemeiată; - nu a făcut referire la probele care ar demonstra motivele huliganice, dorința de a se opune celor din jur, sau demonstrarea unei oarecare atitudini; - nu au fost prezentate probe care ar face dovada vinovăției sale și a amenințării lui N.Lașco cu pistolul.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Însă, conform art.231 alin.(3), 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. La calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 11 februarie 2016 în prezența inculpatului V.Ursu și avocatului său, V.Furtună, aceștia fiind înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate - 10 martie 2016, ora 14.00 (f.d.129), însă, deși au fost înștiințați legal, din motive necunoscute instanței, nu s-au prezentat. Instanța de apel din motivul complexității cauzei penale a amînat pronunțarea integrală a deciziei pentru data de 25 martie 2016, ședință în care nici inculpatul și nici avocatul acestuia nu s-au prezentat. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 25 martie 2016 și a fost publicată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău în aceeași zi.

Totodată, instanța de apel, respectînd prevederile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală, a expediat pentru informare în adresa avocatului V.Furtună, părții vătămate N.Lașco și inculpatului V.Ursu copia deciziei motivate la 26 martie 2016 (f.d.154).

Astfel, termenul de 30 de zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfîrșitul zilei de 26 aprilie 2016.

Decizia instanței de apel, potrivit informației Biroului de probațiune Rîșcani, mun.Chișinău nr.1530/16, a fost pusă în executare la data de 04 mai 2016 (f.d.157).

Inculpatul V.Ursu a declarat recursul ordinar împotriva deciziei instanței de apel la 26 mai 2016, adică după expirarea termenului legal de 30 de zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală (f.d.162-164).

Colegiul penal menționează că, argumentele inculpatului ce țin de recepționarea deciziei motivate a instanței de apel la data de 17 mai 2016, nu pot fi reținute din considerentul că art.422 Cod de procedură penală, prevede expres că termenul de declarare a recursului asupra hotărârii instanței de apel începe să curgă de la data pronunțării acesteia și nu a recepționării actului judecătoresc.

Mai mult, Colegiul penal învederează că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 11 februarie 2016, în cadrul căreia a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel, instanța a explicat modul și termenul de atac al deciziei în instanța ierarhic superioară.

Colegiul atestă că, art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, expres stipulează că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

În acest context, instanța de recurs conchide asupra inadmisibilității recursului înaintat de inculpatul V.Ursu, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ursu Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în propria lui cauză penală, ca depus peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu